

حضور قلب در محضر حق مثل حرف زدن با دوستان است

شماره پرسش: ۱۳۲۸۴

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۴/۶/۲۱ ۰۷:۴۴:۲۵

متن پرسش

سلام استاد: با مطالعه کتاب «آشتی با خدا» و همچنین کتب دیگر، سوالی برایم پیش آمده که فرق بین فکر کردن به خدا و حضور قلب و دل دادن چیست؟ به نظرم حضور قلب یک مقدار مبهم است. ما از کجا بفهمیم که به حضور قلب رسیدیم یا مشغول فکر کردن به خدا هستیم؟ آیا صرف توجه به هست مطلق یعنی حضور؟

متن پاسخ

بیاسمه تعالی: سلام علیکم: حضور قلب در محضر حق مثل حرف زدن با دوستان است و فکر کردن مثل مطالعه کردن کتاب است. ان شاء الله با رعایت دستورات دینی به جایی می‌رسید که حجاب‌های بین شما و خدا رقیق و رقیق‌تر می‌شود و با خدا سخن می‌گویید. موفق باشید